

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

KOMPAS

únor/2011

VEČÍRKY

VERŠE NA LETOŠNÍ ROK

VÁNOŠNÍ POBYT V LESNÍM HLUBOKÉM

PŘÍPRAVNÉ ČLENSTVÍ V CÍRKVI BRATRSKÉ

PROGRAM NA ÚNOR 2011

- 2** Z dějin brněnského sboru II
Lenka Broklová
- 3** Úvodník
Markéta Rausová
- 4** Výhledy na únor
Jakub Škarvan
- 5** Sborová kronika (únor)
- 5** Vizitace
Jakub Škarvan
- 6** Z biblických hodin (Ámos a Ozeáš)
Jakub Škarvan, Petr Raus
- 9** Silvestrovská vděčnost
Stanislav Heczko
- 9** Přípravné členství v CB
Jan Asszonyi
- 11** Vánoční pobyt dorostu a mládeže
Anežka Boháčová
- 13** Výňatek z Alíkovy deníku
Alice Zachariášová
- 14** S vděčností za ochranu
Marta Dyntarová
- 15** Rozhovor
Vojta Vyorátek
- 16** Verše pro rok 2011
- 18** Večírky obrazem
- 19** Programy
pátečníci, veteráni, Klub maminek, brusleníčko
- 20** Měsíc únor ve sboru

Na titulní straně kaz. Bronislav Matulík na večírku

Fotografiemi do tohoto čísla přispěli:
David Fajfr, Alice Zachariášová, Marta Dyntarová
(aerobus A-380), webové stránky

CÍRKEV BRATRSKÁ, BRNO

Modlitebna Kounicova 15;
kazatel Jan Asszonyi – tel.: 534 009 434;
sekretariát a kazatel Jakub Škarvan –
tel.: 530 342 302 (UPC)

Léta 1911–1920

8. září 1910, sedm let od vzniku sboru, byla otevřena modlitebna na Nových sadech. V této budově, nazvané Betanie, sídlil sbor až do roku 1918.

V létě roku 1918 zemřel kazatel **Josef Kostomlatský** (kaz. 1903–1918). Jeho odchodem se změnila podmínka veškeré práce. Vdova po kazateli i jeho dcera chtěly, aby se pokračovalo v práci v duchu zesnulého kazatele, a tak se jejich názory rozcházely s bratřími staršími, kteří se vraceli domů po ukončení první světové války a ujímali se práce ve sboru. K rozchodu však nedošlo hned. Ještě několik měsíců propůjčovala sestra Kostomlatská místnosti pro shromáždění.

Brněnský sbor byl také posílen připojením skupiny křesťanů, kteří se roku 1904 pod vedením **Josefa Fajfra** oddělili od baptistů a ustanovili v Králově Poli nezávislý sbor. Ten se po první světové válce připojil ke Svobodné církvi reformované, přejmenované na Jednotu česko-bratrskou. Královopolský sbor s sebou přinesl kyjovskou stanicí.

Počátkem roku 1919 vznikl v Brně oddělením od Betanie nový sbor Jednoty česko-bratrské. Na jeho ustavující sborové schůzi, konané dne 23. března 1919 v Novém Lískovci, byl přítomen také kazatel **Bohumil Procházka** (kaz. 1919–1922), který se do Brna přestěhoval z polské Lodže. Zde se sbor ustavil definitivně, a to na základě nového přihlašování všech členů.

V této době se také objevily neshody v otázce křtu, když se někteří zcela zásadně stavěli proti křtu dětí. Spor byl nakonec vyřešen přijetím zásady, že v otázce křtu má být ponechána svoboda.

Lenka Broklová

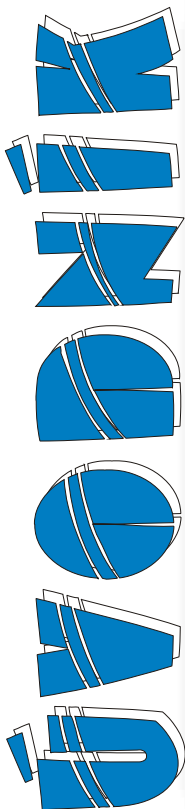
K O M P A S

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 23. 2. 2011

Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (raus.p@upcmail.cz),

Iva Zachariášová (iva.zac@seznam.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz)

Milé sestry a bratři, náplní tohoto úvodníku má být, s čím jsem se v poslední době setkala. Tedy, několikrát jsem se setkala s kritikou „naší doby“. Názor „za našich mladejch let bejval svět jako květ“ jsem často slyšela i od křesťanů, jako by nebylo dobře, že jsou za námi časy, kdy křesťanství prodchnuté pověřčivostí bylo záminkou k nenávisti, kdy domácí násilí, zneužívání, hlad a skutečné epidemie byly normou všedního dne a mezitím byly války následované dalšími válkami. Nechtěla bych žít v jiné době, než je ta současná. Třeba je nás víc ☺.

Dále jsem se setkala s příběhem o Abrahamovi. Zvláště mě potěšilo místo ze 17. kapitoly, kde Pán Bůh obnovuje smlouvu a slibuje starému Abrahamovi narození syna. Asi jsem tohle místo vždycky přeskočila

nebo jsem na něj zapoměla, prostě mě překvapilo. Abrahamova reakce není ani údiv, ani hluboká vděčnost. On se tomu zasmál. „Pane Bože, to je teda dost legrační, že nevíš, že stoletému člověku se nemůže narodit syn.“ A to byl prosím Abraham nazván otcem věřících! Představte si třeba apoštola Pavla, jak se směje Božimu zaslíbení.

A co je ještě lepší, Pán Bůh se neurazil. „A protože se směješ, tvůj syn at’ se jmenuje ‚Ten, kdo se bude smát‘. S ‚Tím, kdo se bude smát‘ uzavřu věčnou smlouvu.“ Abrahamův smích stojí ve zvláštním protikladu k vážnosti pozdější cesty na horu Mórija. Starozákonní příběhy jsou hezké a barevné jako život sám.

Marka

VÝHLEDY

ANEB CO NÁS ČEKÁ A CO NÁS NEMINE V ÚNORU

Milí přátelé,

máme za sebou sváteční měsíc prosinec a „ekumenický“ měsíc leden; zajisté mi dáte za pravdu, že po

období nabitým událostmi je načase opět vplout do poněkud klidnějších vod měsíce února. Ovšem neznamená to, že by únorový program neměl co nabídnout.

Kromě známých tváří za kazatelnou bych chtěl upozornit na tváře neokoukané, i když nikoliv zcela neznámé. Hned první středu v měsíci 2. 2. mezi sebou v rámci misijního cyklu přivítáme bratra kazatele **Petra Dvořáčka** z Benátek nad Jizerou, který je úzce spjat s Brnem, neboť se tu narodil. Do našeho sboru patří i jeho maminka. Jak se říká: „Dobří holubi se vracejí“. Tématem této misijní středy bude: „Nebe, peklo a věčný život – o nynějším i budoucím lidském údělu“.

Druhou osobností, kterou u nás přivítáme, a nebojím se v tomto případě slovo „osobnost“ užít, bude 20. 2. bratr kazatel **Pavel Javornický**, který stane za kazatelnou jak během dopoledního shromáždění, tak i na večírku, který bude věnován zajímavému, leč mnohdy traskavému tématu „Když se víra s vědou nehádá“. Pro jistotu bych doporučil Milanu Hluchému, který bude večírek uvádět, aby zařadil do programu i pozdravení pokoje, jen tak pro případ...☺.

Únorové večírky otevře program věnovaný řádu Milosrdných bratří, o kterém nám 6. 2. přijde něco povědět br. **P. Martin Macek**. Dále se můžeme těšit na dva hudební večírky, při kterých nám poslouží hudební skupina Tesařici s hosty (13. 2.) a Brněnský ekumenický sboreček (27. 2.).

O **biblických hodinách** budeme společně pokračovat v novém cyklu, který jsme zahájili již v lednu. Postupně se seznámíme s dalšími malými proroky: Micheášem, Jonášem a Joelem. Spíše než o hluboký výklad se bude jednat o uvedení do četby celé knihy a nastínění její naléhavé zvěsti a problematiky, kterou se tyto proroci zabývali. Na závěr každé biblické hodiny by tak mohlo zaznít ono otřepané augustínovské „Vezmi a čti!“

Nechci opomenout ani naši stanici v Bohumilicích. V rámci bohoslužby s Večeří Páně 27. 2. bude do plnoprávného členství přijat bratr **Radek Hemer**, který se do Bohumilic přestěhoval z Tábora, kde byl přípravným členem.

Poslední novinkou bude **poslední únorová nedělní dopolední bohoslužba**, které se cele ujme mládež.

Sami vidíte, že i únorový program nám poskytne mnoho nevšedních příležitostí. Pamatujte však na Pána Boha i v naší každodennosti a všednosti života.

V své paži máš bobatýrskou sílu, tvá ruka je mocná, tvá pravice pozdvižená. Spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde milosrdenství a věrnost. Blaže lidu, který zná vítězný blabol, který chodí ve světle tvé tváře, Hospodine. Budou jásat každý den v tvém jménu, pozvedá je tvoje spravedlnost, neboť ty jsi leskem jejich moci; tvou přízní se náš roh zvedá. Štít náš patří Hospodinu. (Ž 89,14-19a)

Jakub Škarvan, kazatel

ÚNOR 2011

SBOROVÁ KRONIKA

Hospodinovy cesty jsou přímé,
spravedliví budou po nich chodit.

Ozeáš 14,10

BLAHOPŘEJEME

KDY	KOMU	PROČ
2. 2.	sestře Martě Dominikové z Brna	85 let
3. 2.	bratru Josefu Maláčovi z Bohumilic	86 let
7. 2.	sestře Halině Heczkové z Brna	74 let
16. 2.	sestře Jaroslavě Pilkové z Brna	70 let
27. 2.	sestře Marii Kořínkové z Brna	74 let

PŘIJETÍ ZA PLNOPRÁVNÉ ČLENY

V neděli 2. ledna byla přijata za plnoprávnou členku sestra **Olga Smutná**. Představení sestry přineseme v příštím čísle.

Vizitace

V blízké budoucnosti (4.–6. března 2011) nás čeká řádná vizitace, která probíhá v každém sboru v periodě 3–5 let. Jejím účelem je podle článku 64 odstavce 2 Řádu CB: „poskytnout obraz o duchovním stavu sboru, o práci duchovního správce sboru a kazatelů..., o práci staršovstva a všech ostatních pracovníků a o perspektivách sborové práce. Má být sboru pomocí.“ Revizora či revizory jmenuje Rada CB, buď z řad svých čle-

nů, nebo může oslovit i jiné zkušené ordinované kazatele. V našem případě to budou bratři Daniel Fajfr a Bronislav Kaleta. Vizitace může být v případě potřeby i mimořádná mimo rámec řádných vizitací. Více informací o vizitacích naleznete v Řádu CB v již zmiňovaném článku 64 a ještě podrobněji ve Vizitačním řádu (Řád CB, články 80–86).

Jakub Škarvan

Z BIBLICKÝCH HODIN

PROROK ÁMOS

Prorokova osoba

Prorok Ámos pravděpodobně pocházel z prostých poměrů. Narodil se v judské Tekóji, která se nacházela 16 km jižně od Jeruzaléma. Svou původní profesí byl pastevec (pravděpodobně nebyl drobnopravcem, jak překládá obtížně přeložitelný výraz *noqed* prof. Miloš Bič v ekumenickém překladu; pro tento překlad nenalezneme mezi ostatními badateli širší podporu). Ámos sám o sobě říká, že nebyl *prorokem ani prorockým žákem* (7,14a). Z Bible o Ámosovi ještě víme, že byl česáčem plných fíků (7,14b) a možná se živil i lovem pouštních ptáků (3,5).

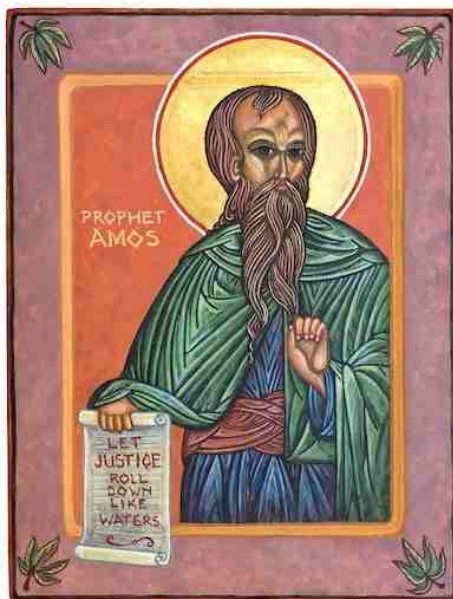
Dobové zasazení

Ámos prorokoval v Severním Izraeli v Bét-elu ve druhé polovině 8. st. př. Kr. za vlády judského krále Uzijáše (779–740 př.

Kr.) a izraelského krále Jarobeáma II. (783–743 př. Kr.). Vláda Jarobeáma II. je shrnuta a ohodnocena ve 2Kr 14,23–29. Bylo to období velikého ekonomického a politicko-geografického rozmachu Izraele. Tato prosperita byla založena na sociální nespravedlnosti a bezpráví (2,6–8.5,9–12.6,4–6). Náboženský kult byl pod silným vlivem pohanství, kdy nevěrnost Tóře byla vynahrazována množstvím obětí a okázalostí slavností (5,5.21–25). Obojí se stalo terčem silné prorocké kritiky. Ámosovými současníky byli Ozeáš a Jonáš, což nám může pomoci lépe porozumět jejich zvěsti.

Zdroj a žánr prorokovy zvěsti

Vlastním zdrojem Ámosova prorokování byl „*Hospodinův řev ze Sijonu*“ (1,2). *Lev řve, kdo by se nebál? Panovník Hospodin mluví, kdo by neprorokoval?* (3,8).

Samotné proroctví bylo potom **prorockou žalobou proti Izraeli** (Am 3). Někteří badatelé (např. Jiří Beneš) považují knihu Ámose za „**pohřební píseň národa Izrael**“ (Am 5). „Vše ostatní je jen jejím výkladem nebo zdůvodňováním“. Izrael bude truchlit a zármutek bude tak velký, že mezi plačky bude muset být povolán dokonce i oráč (5,16).

Teologická zvěst knihy

Hospodin jako spravedlivý soudce.

Kritika sociální nespravedlnosti a modlářství uvnitř Izraele.

Hospodinův den, který bude dnem soudu pro nevěrný Izrael.

Onen den bude také dnem obnovy pro věrný pozůstatek Izraele.

Struktura knihy

1.–2. kap. Soud nad sedmi národy (zahrnuje i Judsko a Izrael)

3.–6. kap. Soud nad Izraelem

7.–9. kap. Pět vidění soudu

9,11–15 Obnova Izraele

Jakub Škarvan, kazatel

PROROK OZEÁŠ

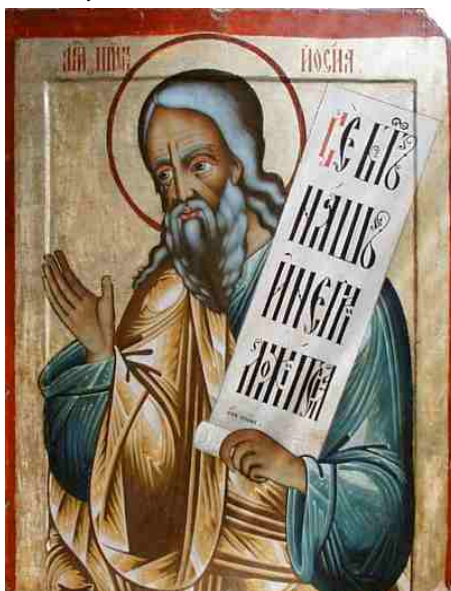
Prorok Ozeáš je druhým z malých proroků, kterému jsme v našem cyklu věnovali pozornost. Byl mladším současníkem Ámosovým, prorokoval v období 750–715 před Kristem. Vystoupil na sklonku vlády severoizraelského krále Jaro-beáma II. a svou službu končil, když v Jeruzalémě začínal vládnout král Chizkijáš.

Na rozdíl od Judejce Ámose byl Ozeáš severoizraelským rodákem a jeho jazykem byl severní dialekt hebrejštiny. Tento jazyk působil potíže už v době masoretských písařů, kteří ho neznali. Když zpracovávali Ozeášovo proroctví, dosadili do souhláskového textu puntaci (tedy samohlásky) podle

judské výslovnosti, a tím už tak nesrozumitelný text ještě více zatemnili.

Bez ohledu na obtížnost čtení je ale Ozeáš knihou zvláštní poezie, knihou náznaků a tajemství, ale i knihou veliké, i když realisticky pojaté naděje. Žádné růžové brýle, žádné vzdušné zámky, Ozeáš nás protáhne blátem člověčiny, ale oči nám bude obracet k nebi. Leccos odřízne a odhodí, ba vezme nám ještě víc, než by se mohlo zdát v nejhorsích snech, ale co zbude, ováže. A do zápachu hniloby a rozkladu nechá zavonět silná slova touhy a odvahy.

K pochopení stavu Božího lidu, do kterého Ozeáš mluvil, je dobré sledovat celý vývoj seve-

roizraelského království od nástupu Jarobeáma I. Summou takového pohledu je zjištění, že lid té doby čím dál tím více mísil úctu k Hospodinu se zvyky, rituály, ale zřejmě i představami kenaanského pohanství. Proroci používali pro takový synkretismus označení „smilstvo“ (v přeneseném slova smyslu). Pán Bůh proto nechával na nevěrný lid dopadat své soudy, které vyvrcholily odvrácením většiny severoizraelského obyvatelstva do asyrského zajetí. Ozeáš působil především v době bezprostředně před zajetím, v časech veliké politické nestability, v období neklidu, nejistoty a strachu.

V prvních třech kapitolách knihy je prorok vyzván, aby se oženil s prostitutkou. Navíc, a to je podstatné, si ji má skutečně zamilovat, jak čteme na počátku kapitoly třetí. A že tu Hospodin nemluví jen o fyzické lásce, je zřejmé z pokračování verše: *Právě tak miluje Hospodin izraelské syny, i když se obracíjí za jinými bohy.* (Oz 3,1)

Ozeášovo manželství má být demonstrací Hospodinovy lásky k nevěrnému lidu. I k nám. Že je tu až tak drsné přirovnání namísto, to si nemusíme vysvětlovat, známe se dobře. Pán Bůh do toho šel a jde vždycky znovu. A šel až na kříž.

Ozeášův příběh nám trochu naznačuje, co jsme nad jiným příběhem, nad podobností o milosrdném Samařanu slyšeli v nedávném kázání Petra Grulichy. Tam to byl zákon lásky nad zákonem rituálu.

V tomto případě jde o zákon lásky i nad zákonem mravním. Je to věc, o které raději nemluvíme, máme strach, abychom někoho nesvedli na šikmou plochu. Stále máme před očima ideál následování toho, *kteřý hříchů nečinil.* (1Pt 2,22) I proto se chráníme každého kontaktu s hříchem, každé poskrvny, která by ve svém důsledku byla projevem nevěrnosti a nevděčnosti Bohu, který za nás dal sám sebe (však je také psáno: *Zlého se chraňte v každé podobě.* [1Te 5,22]) Soustředění na potřebu chránit se každého hříchů ale přehlízíme, že chceme následovat toho, který se kvůli nám nechal *hříchem učinit, s hříchem ztotožnit* (2K 5,21) – to je víc, než zhřešit, tady jde o naprostou shodu, rovnost, stejnou identitu! Soustředěním na vlastní čistotu se tak můžeme snadno minout cíle.

Jsou věci, které se nedají popsat žádnou normou. Jsou situace, kdy láska překročí všechny meze – jinak by nebyla láskou. Zákoník ani farizeus to nikdy nepochopí, protože pro něj rozhodující vnější projev. Ale Hospodin se dívá na stav srdce. (1S 16,7)

Z druhé části Ozeášova proctví jsme si pak připomněli už jen některé verše, které buď cituje Nový zákon, nebo vstoupily do našeho povědomí prostřednictvím jiné literatury. V každém případě stojí za to věnovat Ozeášovým slovům o vině, soudu, trestu a naději pozornost.

Petr Raus

SILVESTROVSKÁ VDĚČNOST

Poslední den loňského roku jsem od rána prožíval hlubokou vděčnost vůči svému Pánu a tato vděčnost mě provázela i začátkem roku 2011. Proč zrovna v těchto dnech? Vždyť každý den by měl být bohatý radostí z vykoupení drahou krví Pána Ježíše Krista. Bilancoval jsem totiž šedesát let od chvíle, kdy jsem v srdci pocítil tiché, ale jasné volání, abych svůj život cele odevzdal Pánu s výhledem, že bych v budoucnosti mohl zvěstovat evangelium. Bylo to v centru luterské evangelické církve v Polsku blízko Těšina.

V Pána Ježíše Krista jsem uvěřil 8. února 1950 v Horné Suché. Moje obrácení bylo jasné a hluboké. Když se pak blížil přelom let 1950 a 1951, poklekl jsem spolu s dalšími

na kolena a společně jsme se modlili. Tato chvíle byla mezníkem pro čtyři z nás, kteří jsme se stali kazateli. Tři v Polsku a já u nás.

Na podzim roku 1951 jsem pak začal studovat na Evangelické teologické fakultě v Bratislavě a později v Praze. Než jsem se potom stal kazatelem, uplynulo šestnáct, z části i dramatických let. Děkuji Pánu za nezaslouženou milost a prosím o odpuštění všeho, co se mu nelíbilo. Každý kazatel má svůj „příběh“, jak tomu bylo, když uslyšel volání: „Pojď na mou vinici a pracuj.“ Přeji zejména mladým bratřím, kteří přemýšlejí o budoucím studiu, aby otevřeli svá srdce, která by mohla slyšet tiché volání Krále králů.

Stanislav Heczko

PŘÍPRAVNÉ ČLENSTVÍ V CÍRKVI BRATRSKÉ

Jaký je rozdíl mezi přípravným a plnoprávným členstvím? K čemu přípravné členství slouží? Či je to „výmysl“? Čím procházejí přípravní členové, než se stanou plnoprávními členy? Co je obsahem přípravy ke křtu? To je jen nástin otázek, které se objevují v souvislosti s přijímáním členů do naší církve. A tak jsme se zeptali kazatele Jana Asszonyi.

Co je to přípravné členství?

Do společenství Církve bratrské patří podle Ústavy (čl. 8) a Řádu CB (čl. 6) členové, přípravní členové a děti (členů a přípravných členů) do 18 let. Přípravné členství obvykle předchází plnoprávnému členství. Přípravné členství podrobně popisuje v šesti odstavcích Řád CB čl. 9.

Zde je úvodní vymezení přípravného členství: Čl. 9 Řádu CB: (1) *Za přípravné členy jsou přijímáni ti, kdo viditelně hledají Pána Ježíše Krista, touží po životě s ním, pravidelně se účastní shromáždění i sborového života konkrétního sboru CB a vyjádřili touhu po členství ve sboru. Přípravný člen nemusí být pokřtěn.* Je-li žadatel o členství v Církvi bratrské již pokřtěn, může

staršovstvo rozhodnout rovnou o přijetí za (plnoprávného) člena sboru. V ostatních případech je žadatel přijat za přípravného člena sboru a je před ním příprava na křest a členství. Nejedná se o to, že by členství a křest bylo podmíněno něčím jiným než vírou. Jde o to, aby přípravné členství poskytlo prostor k přípravě, jež má sloužit k objasnění všeho podstatného, co se ke křtu, jeho podstatě a jeho závazku váže. Vzhledem ke členství vytváří přípravné členství prostor k seznámení se s Řádem a rozhovoru o něm.

Je dána doba, jak dlouho má přípravné členství trvat?

Délka přípravného členství není dána. V našem sboru příprava obvykle obnáší 4–5 setkání s kazatelem, což trvá 1–2 měsíce. U těch, kdo se hlásí ke členství, ale chybí jim „plné poznání evangelia“, skýtá přípravné členství možnost k osobním rozhovorům o evangeliu a jeho důsledcích pro život (vedení k plné jistotě spásy) – viz odst. 3 článku 9 řádu: Čl. 9 Řádu CB: (3) *Doba trvání přípravného členství má umožnit plné přijetí zvěsti evangelia, dozrání již učiněného duchovního rozhodnutí k následování Krista a doplnění základních znalostí Písma, i prokázat trvalý zájem o duchovní život a společenství sboru.*

V čem spočívá příprava na křest?

Příprava ke křtu je v různých sborech Církve bratrské různá. Protože zatím nemáme žádnou Agendu CB (pracuje se na ni), záleží na každém kazateli, jak ji pojme. V našem sboru má příprava pět kapitol (obvykle pět setkání):

1. Rozhovor o tom, jak se stáváme věřícími. Při tomto setkání se vracíme k okamžikům a zkušenostem víry a učíme se je pojmenovávat. Je příležitost dotknout se toho, že naše zkušenosti spásy jsou různé (především u těch, kdo přišli k víře z ne-

věřícího prostředí ve srovnání s těmi, kdo vyrostli v prostředí církve). Jsou vysvětlovány různé termíny a pojmy, kterými Nový zákon popisuje to, co se děje v okamžicích spásy – obrácení, pokání, znovuzrození, ospravedlnění a vykoupení.

2. Rozhovor o svátostech. Při tomto setkání je příležitost hovořit o svátostech, jejich původu, jejich významu a přínosu. Konkrétně vedeme rozhovor o křtu a Večeři Páně. Zvláštní místo pak má rozhovor o formách křtu, přičemž křtenci si mohou v souladu s Řádem CB zvolit, jakým způsobem budou pokřtěni (politím, pokropením, ponořením). Křtenci jsou seznamováni s křestním slibem.

3. Rozhovor o pěstování duchovního života. Při tomto setkání vedeme rozhovor o nutnosti a prostředcích duchovního růstu (místo a role Písma, modlitby, společenství církve, zkoušek a duchovních darů).

4. Rozhovor o ekumenismu – Církev bratrská mezi ostatními církvemi. Cílem tohoto setkání je uvést do problematiky různosti křesťanských tradic (co je společné a v čem spočívají rozdíly).

5. Seznámení s Řádem CB. Cílem tohoto setkání je seznámit se s Řádem, který do praktických podrobností rozvádí biblické principy života křesťana a církve.

Probíhá příprava na křest ve všech sborech?

Příprava ke křtu by se měla dle ustanovení Řádu CB (čl. 99, odst. 1) dít v každém sboru CB. Řád CB čl. 99: (1) *Křest má být spojen s přijetím za člena sboru při následujícím sbromáždění se svatou Večeří Páně. Kazatel se staršovstvem vede před křtem přípravné vyučování.*

V čem vidíš význam přípravy na křest?

Příprava ke křtu je výbornou příležitostí

k tomu, aby křtěnci byli dobře připraveni na křest a mohli ho prožít v plnosti toho, co je v něm skryto. Význam přípravy ke křtu je také v možnosti předestřít cestu a ideály

duchovního růstu. Osobní rozměr rozhovorů poskytuje možnost individuálního přístupu.

Jan Asszonyi, kazatel

Ptala se Lenka Broklová.

LESNÍ HLUBOKÉ VÁNOČNÍ PORYTY STARŠÍHO DOROSTU A MLÁDEŽE

V pondělí ráno jsme se šli na zastávce čtyřsetjedničky – Dunajské – a asi o půl dvanácté jsme byli na místě.

Po vybalení a krátkém odpočinku v chalupě jsme se vydali na kratší výlet do okolí, zahráli nějaké hry, no a hlavně zametli půlku bazénu, abychom na něm mohli blbnout –

bohužel ale přišel nějaký pán, který nám řekl, že na bazén nemáme chodit (pak se ale snažil najít nějaké způsoby, abychom si to kluziště mohli udělat, to se ale nedotáhlo do konce).

Po návratu jsme se navečeřeli, pak přijel Bohuš a Zababa. Zababa měl biblický program na téma „Cokoli Bůh řekne, to je pro

nás závazné“. Po programu jsme si šli ještě k Devíti křížům zahrát bojovku, na chalupu jsme se vrátili docela pozdě, Alík nám ještě řekla pohádku a šli jsme spát.☺

V úterý ráno praskl kotel – ale na tuto historiku se ptejte spíš Domina, ten to dokáže popsat asi nejlíp...☺ Kolem desáté jsme se vydali na delší výlet do Svatoslavi, kde nám nějaká paní zařídila návštěvu místního kostela, naobědvali jsme se a šli zase pomalu zpátky na chalupu, kde jsme si odpočinuli. Pak byl Drákulčín program na téma „Cokoliv děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu“, pak jsme si zahráli nějaké hry, opět si udělali procházku k Devíti křížům, po návratu poslechli Alíkovu pohádku a šli spát.☺

Ve středu ráno přijela Eliška a Kraso, pak jsme si udělali krátký výlet k zámku, který

byl ale zamčený. Když jsme se z procházky vrátili, na chalupě už byl Páca s Pájou, kteří se ale moc dlouho nezdrželi. Večer jsme šli saňkovat. Když jsme se vrátili, měla Alík biblický program na téma „Cokoliv zasejete, to také sklídíte“. Před spaním jsme ještě zpívali, pak byla zase Alíkova pohádka (kterou skoro všichni slyšeli až do konce – to se nestává! ☺).

Ve čtvrtek jsme měli ke snídani čerstvé rohlíky, pak jsme přebrali nějaké jablka, přeskládali a naštipali dřevo, naobědvali se, umyli nádobí a pak už jen chvilku blbli na dětském hřišti. Kolem šesté nám jel autobus a úspěšně jsme se vrátili do Brna.☺

Anežka Boháčová

VÝŇATEK Z ALÍKOVA DENÍKU

- STŘEDA, DEN TŘETÍ

...Druhá část výletu pak byla ve znamení (v těchto končinách již tradičního) přeskokování potoka sem a tam. Ono to totiž ani jinak nejde, když se potok kroutí jak had, zatímco cesta jde rovně. Statisticky vzato, větší část dorosteneckých bot zůstala suchá... menší ne.

Rozhodně nezapomenu na jeden moment, kdy se Anežka rozběhla, ladně přeskočila potok, doskočila snožmo na okraj a... začala pomalinku padat zpátky. A nepochybně by skončila ve vodě, nebýt toho, že jí po menší chvilce rozmýšlení

Štěpán podal ruku. Tohle byla ta lepší varianta, nicméně občas si holt někdo do těch bot nabral. No, ale co byste taky čekali, když taky blbnete na takovémhle tenkém ledě. Naštěstí jsme se dost zahřáli stálou chůzí, takže nikomu ty jeho nožičky neumrzly.

Mimochodem, ty občasné pády do vody se mi k mé smůle nikdy nepovedlo vyfotit ani nafilmovat, protože přítomní nebrali ohled na to, že ten foťák musím vytáhnout a zapnout. A byť to zvládám poměrně rychle, vždycky už bylo po... Což je vážně k vzteku.

Došli jsme do chaloupky, lenošili, papali, mastili karty ... a pak šli zase ven. A ne jen tak, ale šli jsme jezdit. Vzali jsme místní sánky a dvoje boby („Ty boby vepřům závidím,“ prohlásil Lukin, když se kdosi zeptal, kde ty boby jsou. Nicméně, kdo nezná dorostovou písničku číslo 34 – Marnotratný syn, tak tuhle narážku pravděpodobně nepochopí.)

Šli jsme na ten svah nad hřištěm. Není sice kdovíjak dlouhý, ale zábava to vždycky je. Radši nechci vědět, kdo s tím nápadem přišel jako první, ale začaly se lámat rekordy v počtu lidí na sánkách. Ony už tři osoby se tam dost tísnily... A tak se zavedlo vrchní patro. Až jich tam nakonec jezdilo šest. Chudáci sánky, ty tedy dostávají zabrat. Nicméně pro diváky to byl velmi zajímavý pohled... Jak sánky jely, celkem plynule, a nechávaly za sebou cestičku z lidí. Skoro všichni totiž postupně odpadávali...

Alice Zachariášová

S VDĚČNOSTÍ ZA OCHRANU

25. prosince, na Boží hod vánoční, jsme s manželem brzy ráno vstali, zabalili vše potřebné, nanosili do auta a vyjeli z garáže. Chystáme se na dalekou cestu za našimi do Švýcarska.

Najednou zazvonil telefon. Volaly nám naše děti, že ve Švýcarsku je sněhová kalmita a že o nás mají strach, jestli tu cestu nechceme odložit.

Po přečtení biblického textu z Hesel JB jsem byla velmi povzbuzena. Text na 25. prosinec 2010 zněl: *S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji.* (Iz 55,12) – *Velkou cenu má v Hospodinových očích oddanost jeho věrných až k smrti. Tobě obětuji oběť díky a budu vzývat Hospodinovo jméno.* (Ž 116,15-17)

Po přečtení těchto veršů jsem pocítila obrovskou úlevu, pokoj a plnou oddanost Pánu. Naplnil mě jistotou, že vše dobře dopadne, a cítila jsem ujištění, že nás provede celou dalekou cestou. Tak jsem řekla do telefonu, že jsme sbalení a pak ještě něco o těchto verších; že mám ujištění, že nás Pán dobře povede. A tak jsme s jeho pomocí vyjeli. Po cestě do Mikulova jelo jedno jediné auto!! Kolem Vídně jich přibývalo. Další cesta byla velmi klidná, jelikož

nejezdily kamiony. A tak se naše obávaná cesta nakonec stala velmi příjemnou. K velkému překvapení nám přijel vlakem naproti do Salzburgu syn Lukáš. Nedalo jim to, tak se rozhodl, že nám pomůže s „kocírováním“ auta. Po projetí kolem Innsbrucku se situace zhoršila. Začala sněhová vánice a objevily se posypové vozy.

Stoupali jsme mnoho kilometrů do Tyrolských Alp a projeli mnoha tunely. Museli jsme zastavit u benzinové pumpy, abychom si umyli alespoň okna, jelikož celé auto bylo od soli bílé jako nevěsta. Silnice v celém Rakousku mají

ve velmi dobrém stavu. Udržují je a díry ve vozovce nepotkáte. Při stoupaní na Arlbergpass jsme zpytovali svědomí. Proč jsme nevzali řetězy?? Dostí pro nás nepochopitelné, ale na vrcholcích lyžovalo plno lidí. A to bylo velmi nevlídno, mlha a teplota minus 19 stupňů Celsia. Po projetí Lichtenštejska a deseti hodinách jízdy jsme díky Pánu v cíli.

Proto jemu ze všeho vzdáváme chválu a díky. *Za cokoli byste prosili, dám vám.* Díky, Pane Ježíši, za Tvé vedení a pomoc.

Marta Dyntarová

POVÍDÁNÍ NEDELNÍ

ANEB

CO SE ODEHRÁVÁ V NEDELI NA STUPÍNKU

Vojta Vyorálek, 10 let

Není to otrava sedět každou neděli na stupínku a poslouchat slovíčko pro děti?

Není.

Proč?

Protože se něco nového dozvíme. Třeba, jak se máme chovat.

Máš raději, když vám někdo něco vypráví, nebo se vás ptá?

Spíš vypráví.

A už jsi někdy odpovídal na nějakou otázku?

Jenom párkrát.

Máš obavy, že tě někdo vyvolá?

Ne.

Bavíte se o slovíčku s mamkou doma?

Někdy. Trochu jo.

A v besídce?

Ne.

Stane se ti někdy, že tomu moc nerozumíš?

Já tomu většinou rozumím.

Kdo se ti nejvíc líbí při slovíčku?

Nejvíc Jakub Škarvan a ten pán, co tam byl dneska. (pozn. red. kaz. Bronislav Matulík)

Jaká slovíčka pro děti máš rád?

O zvířatech.

Máš doma nějaké zvířátko? (Vojtovi se rozzáří oči).

Rybičky.

A co se ti líbilo na tom dnešním slovíčku?

Že to měl ten pán strašně moc krásně připravený.

A nelekl ses tobo prásknutí balonku?

Nelekl.

Jak vidím, tak jsi dostal taky jeden. (Vojta dlachní v ruce balonek) Už jsi ho nafoukl?

Už hodněkrát.

A neměli jste ho nafouknout až doma?

Ten pán říkal po besídce a teď už je po besídce.

Tak děkuji a utíkej do dětské sborečku.

Ptala se Lenka Broklová.

2011

VERŠE

na rok 2011

BRNO

SBOR	<i>Zkroušený duch, to je obět' Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepobrdáš!</i>	Žalm 51,19
KAZATEL	<i>Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá. Když vykonáváš své soudy na zemi, obyvatelé světa se učí spravedlnosti.</i>	Izajáš 26,9
STARŠOVSTVO	<i>Hospodine zástupů, blaže člověku, jenž doufá v tebe!</i>	Žalm 84,13
SESTERSKÝ ODBOR	<i>Toto praví Panovník Hospodin, Svätý Izraele: „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. Vy však nebcete.“</i>	Izajáš 28,23
NEDĚLNÍ ŠKOLA	<i>Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina.</i>	Pláč Jeremjášův 3,26
HOSPODÁŘSKÁ RADA	<i>Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.</i>	Žalm 73,28
MLADŠÍ DOROST	<i>Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyblašuje právo. Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají.</i>	Žalm 37,30–31
STARŠÍ DOROST	<i>Jen zmlkni před Bohem duše má, vždyť on mi naději vlévá.</i>	Žalm 62,6
MLÁDEŽ	<i>Ale vy, milovaní, budujte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém, uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista ke věčnému životu.</i>	Juda 20–21

MLÁDEŽ (VETERÁNI)	<i>Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozblížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.</i>	Izajáš 41,10
KLUB MAMINEK	<i>Toto praví Hospodin: Jak dlouho se budeš zdrábat pokořit se přede mnou?</i>	2Mojžíšova 10,3
ZPĚVÁCI A HUDEBNÍCI	<i>Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu, plnit tobě sliby.</i>	Žalm 65,2
VEČÍRKY	<i>Zkroušený duch, to je oběť Bobu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!</i>	Žalm 51,19
MODLITEBNÍCI	<i>Uznejte Boží moc! Jeho vznešenost se klene nad Izraelem, jeho moc do mraků strní.</i>	Žalm 68,35
KOMPAS	<i>Kdo blídá svá ústa, střezí svůj život, kdo se pošklebuje, tobo stibne zkáza.</i>	Příslaví 13,3

BOHUMILICE

SBOR	<i>Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden drubému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.</i>	Jan 13,14–15
STARŠOVSTVO	<i>Hospodin je ochránce nezkušených: byl jsem vyčerpan, a dopřál mi zvlítěžit.</i>	Žalm 116,6
MLÁDEŽ	<i>Ježíš blavitě zvolal: „Kdo věří i ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, který mne poslal. A kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal“.</i>	Jan 12,44–45
BESÍDKA	<i>„Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne oběť‘. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky“.</i>	Matouš 9,13
HOSPODÁŘSKÁ KOMISE	<i>Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkeřším v poslední den.</i>	Jan 6,40
ZPĚVÁCI	<i>Mnohomlunnost nezůstává bez přestoupení, kdežto kdo krotí své rty, je prozíravý.</i>	Příslaví 10,19

Marek Orko Vácha

Želešický chrámový sbor

Dalimil Petrilák

*Když moderovat,
tak s úsměvem...*

Brněnský ekumenický sborček

VEČÍRKY

PO POLOČASE

PROGRAMY DALŠÍCH SETKÁNÍ

Mládež / úterý 19.15

- 1. 2.: Biblický program (Lukin a Quapka)
- 8. 2.: Soutěžní mládež
- 15. 2.: H.O.S.T.
- 22. 2.: Cyklus „Všední život“ (Jan Asszonyi)

PERIKOPY

- Mt 8,23–27
- Mt 13,24–30
- Mt 11,25–30
- Mt 20,1–16

Veteráni / pondělí 18.30

- 7. 2.: Lucka a Matuš o Řecku
- 14. 2.: Sakrální umění (připravuje Terka H.)
- 21. 2.: O penězích a bohatství (Dalimil P.)
- 28. 2.: Deuterokanonická kniha (Pepa V.)

Klub maminek / čtvrtek 9.30

- 3. 2.: Žena v buddhismu (Danka Truksová)
- 10. 2.: „Potvůrky“ – výroba broží z filcu (Sisa Červená)
- 17. 2.: Jsem ve stresu! (Markéta Kukaňová z Centra pro rodinu a sociální péči)
- 24. 2.: Jak pečovat o svou plet' (kosmetička I. Marková)

Případné informace podá
Sisa Červená (776 744 204)
Jana Baná (721 864 985)
Danka Truksová (737 187 017)

Fotbálek / brusleníčko

Každé možné nedělní odpoledne se dle aktuální dohody koná od 15.00 bruslení. Informace a přihlášky vždy buď online <http://cb.cz/brno/mladez/>, nebo osobně Šimon Kadlec (774 804 729) a Tomáš Kotrbatý (604 362 414). Nezbytné buřinky pro pány (viz ilustrace) zajistí veškeré půjčovací kostýmy.

Večírky / neděle 17.00, program 17.30

- 6. 2.: Řád Milosrdných bratří – povídání o laickém církevním řádu (P. Martin Macek, moderuje Zdeněk Brokl)
- 13. 2.: Staré svatební písně (Tesařici & hosté, moderuje Petr Raus)
- 20. 2.: Když se víra s vědou nehádá (Pavel Javornický, moderuje Milan Hluchý)
- 27. 2.: Brněnský ekumenický sboreček – koncert (moderuje Petr Raus)

únor

VE SBORU CB KOUNICOVA

PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ POBOŽNOSTI

6. 2.:	9.00	kaz. Jan Asszonyi + Večeře Páně
	17.00	večírek (P. Martin Macek – řád Milosrdných bratří)
13. 2.:	9.00	br. Petr Raus
	17.00	večírek (koncert – skupina Tesařici)
20. 2.:	9.00	kaz. Pavel Javornický
	17.00	večírek (kaz. Pavel Javornický)
27. 2.:	9.00	mládež
	17.00	večírek (koncert – Brněnský ekumenický sboreček)

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

2. 2.:	19.00	kaz. Petr Dvořáček (misijní – Nebe, peklo a věčný život)
9. 2.:	19.00	br. Petr Raus
16. 2.:	19.00	kaz. Jan Asszonyi
23. 2.:	19.00	kaz. Jakub Škarvan

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Mladší mládež – pátečníci	každé úterý v 19.15
Starší mládež – veteráni	každé pondělí v 18.30
Modlitební chvíle	v neděli v 8.20 a ve středu v 18.20
Zkoušky pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Jednání staršovstva	ve středu 9. 2. a 23. 2. ve 20.10
Sesterský odbor	ve středu 16. února v 17.15
Klub maminek	každý čtvrtek v 9.30

STANICE

BOHUMILICE / neděle 9.30	BLANSKO / neděle 14.00
6. 2.:	
13. 2.:	
20. 2.:	
27. 2.:	
	kaz. Jan Asszonyi